

ספר הזוהר

מהתנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו מוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת בינחס

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקא מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש סיון שנת תשע"ד לפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
 האדמו"ר מהאלמין
 חיבר למעלה מאלף ספרים
 על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
 רחוב בר יהודה 50
 בת ים יצ"ו ארץ ישראל
 טל: 0527651911

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

מכתב בעל הסולם:

יודעת נאלמנה, ששציינ לא
 היה לזמן האר"י צ"ל עז
 היום הזה, לי שביין את
 שטת האר"י צ"ל, ע"א שורשו
 וכי והנה ברצון העליון
 יתי, צייתי לעיבור נשמת האר"י צ"ל, לא לפני לעשי
 הטובים, אלא ברצון עליון, שנשגב גם לפני ע"מ,י
 אורה נחמתי אני אןשמה נפלאה זו, שלא בכה
 בה אצב לעת פטירתו עז היום, ולא אובא אהארק
 בענין זה לפני שאין צרכי בזה אצבר בנפלאות".

(מרן בעל "הסולם" זי"ע במכתב משנת תרפ"ו)

תוכן הענינים

אם זוכה יורד בדמות אריה לקבל נפשו ואם לא בדמות
 כלב .....
 מערת המכפלה - פתח הגן עדן .....
 סוד הנסתרות לחכמי לב נמסר, שלש מדרגות הן שמחוברות
 זו בזו, ואלן הן כוחות נפש רוח נשמה ומהותם .....
 מי יודע רוח בני אדם העולה הוא למעלה ורוח הבהמה
 היורדת היא למטה לארץ .....
 מי שִׁמְזַלְזֵל בְּלֶחֶם וּמְשַׁלִּיכוֹ עַל הָאָרֶץ עֲנִיית רוֹדֶפֶת אֶחָיו
 וּמְמַנְהָ אֶחָד נִקְדָּד עַל זֶה וְהוּא רוֹדֵף אֶחָיו לְתֵת לוֹ
 עֲנִיית .....
 אין התורה בלולה בכל איש אלא במי שסובל הרבה דוחק
 בשבילה .....
 עלת תמיד - זו השכינה העולה למעלה .....
 בשבת קודש - צריך לכוון הלב למעלה למעלה יותר משאר
 הימים .....
 בכל יום נצרך לשלח מתנה למלך על ידי המלכה .....
 בשבת ויום טוב תקנו לומר במוסף כתר יתנו לך .....
 הצדיק כפרה הוא בעולם והוא קרבן ממש, זכאים הם
 הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא .....
 מצוה זו להקריב קרבן שהוא בעבור חידוש הלבנה בכל
 חודש וחודש, ובזמן חידושה לקרב חביבות למעלה ולמטה,
 ולהעביר הזוהם מבית המקדש .....
 האילה בזמן שהעולם נצרך למטר מתאספים אליה כל שאר
 החיות, והיא תעלה על ראש הר גבוה, ומרכנת את ראשה בין
 ברכיה וצועקת צעקה אחר צעקה, והקב"ה שומע קולה
 ונתמלא רחמים ומרחם על העולם .....
 וע"כ מנחה חדשה נקראת, מה הטעם, לפי שהתחדשות
 העולונים והתחתונים הוא והתחדשות המלכות .....
 שבועות יום זה יום הכנסת כלה לחופה הוא, וישראל
 ספרו ימי טוהר ימים ושבועות .....
 הטעם למנחת חג השבועות - שלשה עשרונים ושני
 עשרונים .....
 יום ראש השנה בו נידון כל העולם - דין חזק ודין
 רפה .....
 ביום הזה של ראש השנה עומדים שבעים כסאות למשפט
 לדון דין העולם, וכמה הם שרי עונשין קטיגורים העומדים
 למעלה, אלו מימינים לזכות ואלו משמאלים לחוב, להזכיר
 עונות העולם .....
 לפיכך נקרא חדש השביעי עשור לפי שמאירות לה עשר
 מדרגות .....
 ביום הזה שהוא יום הכפורים שנקרא קדש שולט עץ החיים,
 ואין משתתף עמו שטן ופגע רע, ומצדו לא יגורף רע, ולפיכך
 נוחים עבדים בעץ החיים, ובו יוצאים לחירות, ובו יוצאים מן
 העבתיים שלהם אלו שיש עליהם גזר דין בנדר ובשבועה,

אין שמחה להקב"ה אלא מי שעמלו בתורה .....
 מי שמכבד שם ריבונו ונוטר בריתו זוכה שיכבד אותו ריבונו
 על הכל .....
 פנחס זכה בעולם הזה וזכה בעולם הבא .....
 יצחק ופינחס שניהם יש להם גימטריא אחת .....
 וי לו לאדם שפוגם זרעו .....
 למדנו שנתחברו ישראל עמו כצמיד זה שנתחבר עם האיש
 בתכשטיו כך נתחברו ישראל בבעל פעור .....
 נדב ואביוהו מיתת גופותם מתו מיתת נפשותיהם לא
 מתו .....
 יש שתי אלפי"ן ב"ית"ן נרשמות אל"ף ב"ית של אותיות
 גדולות ואל"ף ב"ית של אותיות קטנות אותיות גדולות הן
 בעולם הבא - ואותיות הקטנות - הן בעולם התחתון .....
 כתוב בו בפינחס בן בן שני פעמים פינחס בן אלעזר בן אהרן
 הכהן .....
 פנחס בשביל שקנא על ברית הזה זכה לכל ולא עוד אלא
 שהגין על כל ישראל ובו נתקיים והתענג על ה' .....
 דבר גדול מצינו בגורל - בגורל של יהושע כתוב על פי
 הגורל על פי הגורל ודאי - שהגורל היה אומר זה חלקו של
 יהודה וזה של בנימין וכן כולם .....
 נלך ונגמול חסד להרמון שהיה מלא מהכל - ור' יוסי
 מפקיעין הוא שמו .....
 סוד המיתה .....
 צלפחד זה בשביל דיבור מת - ואתה אבי בשביל דיבור
 חזרת לעולם הזה .....
 למדנו מכאן כי מנהיג העם הוא ממש כל העם אם הוא זכאי
 כל העם זכאים .....
 אין העולם מתקיים אלא על ראשי העם .....
 בזמן שהיה בית המקדש קיים הקריב קרבן וכל הכפרה שלו
 היתה תלויה עליו עד שנתחרט ושבר לאותו רוח גאות שלו
 והכניע אותו .....
 סוד הקרבנות כל הקרבנות שבעולם כאשר נתעלים נכנסים
 כלם לתוך הגן עדן בתחילה .....
 סוד התפלה במקום קרבן .....
 ריח ניחוח מורה על רחמים .....
 נֶאֱמַר תַּעֲשֶׂה בְּבֶקֶר - בְּבֶקֶר הִדְיוּעַ .....
 ועל כן הכהנים והלויים מעוררים הדבר למטה שתתעורר
 תשוקה ואהבה למעלה .....
 לעולם יסדר אדם שבחו של רבונו ואח"כ יתפלל
 תפלתו .....
 תפלות כנגד הקרבנות .....
 מצוה זו להקריב תמידים ומוספים לה' .....
 אם זכה היה יורד כמו ארי של אש לאכול הקרבן, ואם לא
 היה יורד שם כמין כלב של אש - ואף כך כאשר מת האדם

לפני רבונו נקרעין הפתקאות שעליו א"ח"כ ..... נה
 מהו עצרת? - עצרת תהי לכם, לכם ולא לשאר עמים .. נו
 יום הזה של המלך בלבדו הוא, שמחה שלו היא עם
 ישראל ..... נו
 בשמיני עצרת - פר אחד איל אחד, סוד היחוד, ז' כבשים
 כנגד ז' המדרגות ..... נו
 נוהגים ישראל לעשות עמה שמחה, ונקראת שמחת תורה,
 ומעטרים לספר תורה בכתר שלו ..... נח
 נח ואתן הימים - סוד החכמה הוא בין חכמי הקבלה .. נח

ובעבור זה תקנו לומר בו כל נדרי ואסרי ..... מח
 שבעים פרים אלה הם כנגד שבעים שרים השולטים על
 שבעים אומות, אלים ארבעה עשר שנים בכל יום הם י"ד
 הויה, כבשים בני שנה מנינם כמספר חץ ..... מט
 חסידים וצדיקים שמחים בשמחה זו, לפי שמרמזת לטובה
 ההיא שעתידי הקב"ה לעשות כאשר יעביר הקב"ה לרוח
 הטומאה מן הארץ, שיהיו נשפעים אותן מים חיים טהורים
 באותן השית"ן ..... נג
 ביום הושענא רבא - אלו המכתבים אם זוכה האדם שישוב

קריאת רבני ירושלים ללימוד הזוהר

בימים קשים אלו העוברים על כלל ישראל השם יצילנו ואין איש יודע מה ילד יום ורבים שואלים ומבקשים עצה ותושיה במה לעורר רחמי שמים ולבטל כל גזירות קשות השם יצילנו.

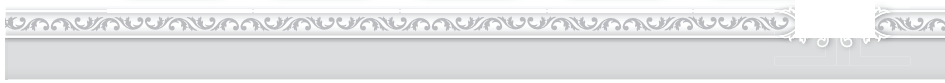
עיקר הכל כידוע מדברי חז"ל: חובה קדושה על כל אחד ואחד למרו ולפשפש במעשיו ולעשות תשובה מעומק ליבו ולהרבות בלימוד התורה, ובפרט לימוד ההלכה שידע לקיים מצוות השם בכל דקדוקיהם וכן במצוות שבין אדם לחבירו להרבות בתפילה ובתחינה לבורא עולם שיחיש לגואלינו ויאמר לצרותינו די.

כמו כן יש להתחוק בדברי קדשו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל כידוע מדברי רבותינו) ובכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק. לכן כל אחד ואחד ישתדל מדי יום לקרוא מספר דפים בספר הזוהר הקדוש להצלחת כלל ישראל ולקירוב הגאולה.

עוד יש לעורר על ענין נשגב ונעלה אשר בכחו לבטל כל גזירות קשות מעם ישראל ולבטל המוות והמגיפות, והיא אמירת פרשת הקטורת כנודע בספר הזוה"ק (פר' וייקהל ר"ח), וכל האומרה לא ינוק כל אותו היום ומשפיע ברכה ואישוע לכל ישראל, ובפרט אם יאמרו סדר פרשת הקטורת במנין בארבע כנפות הארץ ובכל עיר ועיר יתבטלו בס"ד הגזירות וישראל ישכון לבטח (וכמו שהובא המעשה ברב אחא בזהר פרשת וירא דף ק' ע"א ע"ב).

ומומלץ ביותר לקרוא את סדר פרשת הקטורת כפי הסדר שתיקן הרב יהודה פתיה זצוק"ל זיע"א

ויהי רצון שזוכה לגאולה הקרובה בקרוב ממש וכל הישועות אמנן ואמן.

פרשת פנחס

זוהר פרשת פנחס (ריג).

אין שמחה להקב"ה אלא מי שעמלו בתורה

וידבר ה' אל משה לאמר, פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי וגו', רבי אלעזר פתח ואמר, (משלי א') שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך, שמע בני מוסר אביך, זה הקב"ה, ואל תטוש תורת אמך, זו השכינה הקדושה, מהו מוסר אביך, מוסר זו התורה שיש בה כמה תוכחות כמה עונשין, כמו שכתוב (שם ג') מוסר ה' בני אל תמאס וגו', לפי שכל מי שעמלו בתורה בעולם הזה זוכה שיפתחו לו כמה שערים לעולם ההוא ולכמה מאורות, ובשעה שיצא מעולם הזה התורה מקדמת לפניו והולכת לכל שומרי שערים, מכרזת ואומרת (ישעי' כ"ו) פתחו שערים ויבא גוי צדיק, הכינו כסאות לפלוני עבד המלך, שאין שמחה להקב"ה אלא מי שעמלו בתורה, כל שכן אדם שנתעורר בלילה לעסוק בתורה, שהרי כל הצדיקים שבגן עדן מקשיבים לקולו, והקב"ה נמצא ביניהם, כמו שביארו הכתוב (שיר ח') היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני, רבי שמעון אמר זה המקרא סוד של חכמה שי בו, היושבת בגנים, זו השכינה הקדושה שהיא בגלות עם ישראל והולכת עמהם בצרותיהם, חברים מקשיבים לקולך, מחנות עליונים כולם מקשיבים לקולך לקול תשבחתך בגלות, השמיעני, כמו שכתוב (שם ב') הראיני את מראיך השמיעני את קולך, השמיעני את הקול של אותן החברים העוסקים בתורה, שהרי אין שבחה לפני כמותן העוסקים בתורה, אמר רבי שמעון כביכול כל אותן הזוכים לעסוק בתורה מחצות הלילה, ובאים עם השכינה כאשר יאיר היום להקביל פני המלך בתפלה, הם מוסיפים תוקף ועוז להשכינה, ולא עוד אלא ששורה עליו חוט של חסד כמו שביארנו, בוא וראה כל מי שזוכה להתחזק בהשכינה ישמרו עצמו מאותן הדברים שהם כנגדה, איזה הם, שלא לשקר באות ברית קודש כגון בת אל נכר, וכל מי ששומר עצמו מזה כביכול השכינה נדבקת בו ושומרת אותו, והיא מקדמת לו שלום, וכל שכן אם זוכה להיות קנאי בזה, ואמר רבי שמעון ראויים היו ישראל לכליה בשעה ההיא, לולא שהקדים פנחס לאותו מעשה והשקיט הרוגו, זה שאמר הכתוב פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי..

זוהר פרשת פנחס (ריג)

מי שמכבד שם ריבונו ונוטר בריתו זוכה שיכבד אותו ריבונו על הכל

בוא וראה מי שמקנא לשמו הקדוש של הקב"ה, אפילו אם לא זכה לגדולה ולא היה ראוי לה, עתה נוחל אותה ובא לה, פנחס לא היה ראוי לאותה הגדולה בזמן ההוא, ובעבור

שקנא לשם רבונו הרויח הכל ועלה לכל ונתתקן על ידו הכל, וזכה להשתמש בכהונה גדולה מן השעה ההיא, פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, שנשתלם לשתי מדרגות^[א] לבעבור שקנא לשם רבונו ונתתקן מה שנתעקם.. אמר רבי ייסא מי שמכבד שם רבונו בענין זה ונוטר ברייתו זוכה שיכבד אותו רבונו על הכל, מניין, מיוסף, שכתוב וירכב אותו במרכבת המשנה אשר לו, וכתוב ונתון אותו על כל ארץ מצרים.

זוהר פרשת פנחס (דף ר"ד).

פנחס זכה בעולם הזה וזכה בעולם הבא

ולא עוד אלא כאשר עברו ישראל את הים, ארונו של יוסף נכנס בתוכו לראשונה, ולא היו המים עומדים על קיומם לפניו, זה שאמר הכתוב הים ראה ויננס, מהו ויננס, אלא שראה אותו שכתוב בו וינס ויצא החוצה, בוא וראה שזכה לכבוד בחייו וזכה לכבוד לאחר מותו, בחייו מפני מה, לבעבור הזמן ההוא שהיה ממאן להתדבק בה, שכתוב וימאן ויאמר אל אשת אדוניו, וכתוב ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה, לפיכך זכה להכבוד בעולם הזה, כיון שכתוב ותתפשהו בבגדו, וכתוב וינס ויצא החוצה, וזכה אחר כך בעולם ההוא שנכנס שם לתוך פרוכת העליונה^[ב] וכך ראוי לו, שכרו קבל בעולם הזה ושכרו קבל בעולם העליון, וכן פנחס זכה בעולם הזה וזכה בעולם הבא, וזכה להתקיים יותר מכל אותן שיצאו ממצרים, וזכה לכהונה גדולה הוא וכל בניו אחריו, ואפשר תאמר שלא זכה לכהונה עד שלא עשה אותו מעשה, לא, שהרי אותן האומרים שלא זכה קודם לכהונה לא כן, אלא איך פורש תחת אשר קנא לאלהיו, שמשמע כי לבעבור מעשה זה הרויח הכהונה מה שלא היה מקודם, בוא וראה כל כהן שהורג נפש נפסל הוא לכהונה לעולם, שהרי בודאי נפגמה אצלו מדרגה ההיא השייכת לו, ופנחס מן הדין נעשה פסול לכהונה, ולפי שקנא להקב"ה נצרך ליחס לו כהנת עולם לו ולבניו אחריו לדורי דורות, אמר רבי יצחק בוא וראה מפורסם הוא פנחס למעלה, ומפורסם הוא למטה עוד קודם שיצא הדבר לעולם^[ג] שהרי עם אותן שיצאו ממצרים נמנה.

זוהר פרשת פנחס (ר"ל):

יצחק ופינחס שניהם יש להם גימטריא אחת

רבי שמעון אמר פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי, בוא וראה פינחס עמד לפני דין החזק של מדת יצחק וסתם הפרצה, לפיכך נשלם אצל פינחס הסוד של יצחק, עמד בפני הפרצה, שכתוב (תהלים ק"ו) ויעמד פינחס ויפלל, עמד בפרץ לפני הדין של מדת יצחק בשביל להגן על ישראל, ועל כן נכללים זה בזה במספר^[ד] ואם תשאל הרי מספר אינו

הוא

מבנות פטואל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלויים, ומקשה שם בזוהר למה נכתב אלה ראשי בלשון רבים, ומתרחץ ב' תירווצים שבשביל קנאתו לזמרי נכתב כן, ונזכר שם על מה שיהיה אח"כ, יעוין שם ותבין. ד. פירוש שיצחק ופינחס שניהם יש להם גימטריא אחת, מספר ר"ח.

א. פירוש למדרגת כהן וגם למדרגת כהן גודל, כי אף אליבא דמאן דאמר שגם מקודם הי' כהן, מ"מ כיון שהרג נפש נפסל למדרגת הכהונה. ב. זה עולם הבינה. ג. פירוש שעוד קודם שאירע קנאתו לזמרי כבר נמנה פנחס בין יוצאי מצרים, וכונתו על מה שנזכר בפרשת וארא, ואלעזר בן אהרן לקח לו

תולה אלא בעינים שלה^[ה] וכאן ענין המספר למעלה ביצחק, אלא ודאי כך הוא לפי שיצחק תולה ונמשך במקום ההוא של אותן העינים, ששם דנים הדינים של כל העולם, שהרי העינים שלה הן ע' כסאות למשפט, מקום הדינים של העולם ונקראים סנהדרין, וע"כ הכל אחד, לפי שיצחק והם יחד הולכים, והכל נכון, פינחס זה יצחק, ועמד פינחס ודן את הדין, ונתלבש בגבורה חזקה שהיא בחינת שמאל, ולפיכך זכה לבחינת הימין^[ו] כאן נכלל שמאל בימין, השיב את חמתי, מהו השיב את חמתי, אלא אלא אותן ג' שרים של גיהנם, משחית, אף, וחימה, ולפי שכאשר ראה פינחס לחימה ההיא שהיה מתפשט ונתמשך מצד מדת יצחק, מה עשה, נתלבש הוא במדת יצחק ואחז בחימה ההיא, כמי שאוחז בחברו, והשיב אותו לאחור.

זוהר פרשת פנחס (רלז).

וי לו לאדם שפוגם זרעו

ואז דן את הדין ועשה דין, דן הדין - שכל הבוועל ארמית קנאים פוגעים בו, ועשה הדין - שנאמר וידקר את שניהם, וע"כ כתוב כאן השיב את חמתי, וכתוב שם (איכה ב') השיב אחור ימינו מפני אויב, מה שם לאחור אף כאן לאחור, וע"כ אות י שבפינחס כאן היא י של יצחק, והכל הוא מעל בני ישראל, שכאשר ראה לחימה ההיא ראה אותו שהיה יורד על ראשי ישראל, מה ראה, ראה אות מ משוטטת ברקיע, וזה הוא סימן של מלאך המות שמבקש להבנות באות ו ובאות ת, מה עשה פינחס, כאשר היה מתלבש במדת יצחק לקח אות מ ההיא וחטפה וחבר אותה עמו, כיון שראה מלאך המות שפינחס חטף לאות מ ההיא להיותה עמו, מיד שב לאחור, מה הטעם, לפי שכאשר קנא פינחס, בלבו נתלבש במדת יצחק ונתעלה להיות במספר רח (208), וכך עולה שמוש לפינחס"ס רח (208), וכך עולה השם יצחק"ק, כיון שראה לאות מ' המשוטטת ברקיע חטפה וחבר אותה עמו ונעשה מיד רמח, זה שאמר הכתוב ויקח רמ"ח בידו, לפי שהאות מ היתה סימן הראשון לאדם הראשון להביא מות על העולם, לפי שאות זו היתה משוטטת על ראשו של אדם בשעה שנאמר ותקח מפריי, מ פריי, והיו מחכות האותיות ות באותו הזמן, שנאמר ותאכל ותתן ותפקחנה, אז נבנה מו"ת על העולם, פינחס ראה לה עתה לאותה אות מ שהיא משוטטת על ראשי ישראל, ובאיזה אופן ראה אותה, ראה צורת מ פתוחה מלאה דם, כיון שראה ואתה אמר הרי ודאי זה סימן של מלאך המות, מיד חטפה, שהזכיר עליה שם המפורש והוריד אות זו אצלו, ומה שהיה רח נצטרף להעשות רמח, אז ויקח רמ"ח בידו, וע"כ כתבו מעל בני ישראל, בקנאו את קנאתי, שקנא לשם הקודש שהיו מחברים אותו ברשות אחר^[ז] בתוכם, מהו בתוכם, לפי שהיה הולך ונכנס בתוך המון רב וכמה אנשים גדולים, ומסר עצמו למיתה ביניהם, אבל בתוכ"ס בתוך מ היתה קנאה ההיא שקנא, מפני מה מ, לפי שהיא הסימן של מות, היא הסימן של מ' מלקיות, היא הסימן של ד' מיתות בית דין, ומשם עלה וירד ירד ועלה, עלה למ וירד לד, ירד לד' אלו ד' רוחות קליפות שמתפרשים מתוך זכר ונקבה של הטומאה

זיו הזוהר
 ה. היינו חכמה שבמלכות, כי סנהדרין נקראים עיני החסד נקראת ימין, ומדת הגבורה נקראת שמאל. העדה. ו. זו הכהונה שהיא בחינת חסד, ומדת ז. שם הקדוש של אות הברית הוא השם שדי,

שבשבילים^[ח] ד' מיתות בית דין, ומשם עלה למ, והיינו דמ שהוא הסימן והכלים של מלאך המות, וזה לקח פינחס ועמד בתוך מ^[ט] וע"כ ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי, ואיך השיב פינחס חמתו של הקב"ה, הרי כתוב ויהיו המתים במגפה וגו', אם לא היה מת אחד מהם יש לומר השיב את חמתי, אבל כיון שכל אלה מתו מה הטעם השיב את חמתי ולא כליתי את בני ישראל, אלא ודאי זה דבר ברור וי לו לאדם שפוגם זרעו, וי לו למי שאינו נוטר זרעו כראוי, חס ושלום לומר שאפילו אחד מישראל מת, אלא שבט שמעון כאשר באו אותן הערב רב נתערבו בהנשים של שבט שמעון לאחר שנתגיירו והולידו בנים, מהם מתו בעגל, ומהם מתו במיתה, והאחרים אותן שנשארו מתו כאן, זה שאמר הכתוב ויהיו המתים במגפה, אשר מתו לא כתוב אלא המתים, מתים שמתחלה נחשבו כמתים, ופי שנשתמרו ישראל מהם וכל אותן זרע קודש נמנו כלם, לפי שלא נחסר אפילו אחד מהם, וע"כ נאמר ולא כליתי את בני ישראל, משמע שאחרים נכלו, וכן השיב את חמתי מעל בני ישראל, מעל בני ישראל השיב, אבל מעל אחרים היינו הערב רב לא השיב, ולכך מדייק המקרא ואומר מעל בני ישראל, ולפיכך נמנו בני ישראל במספר הקודם וחברם הקב"ה עמו, כדמיון זה במעשה העגל שנאמר ויפל מן העם וגו', כל אלה מערב רב היו..

זוהר פרשת פנחס (דף רלז).

למדנו שנתחברו ישראל עמו כצמיד זה שנתחבר עם האיש בתכשיטיו כך נתחברו ישראל בבעל פעור

אף כאן כל אלה מאותו גזע הרע היו, ויהיו המתים, המתים^[י] ודאי מתים ולא מישראל, ולפיכך מנאם שנאמר שאו את ראש בני ישראל, תשא ותרים ראשם, אמר רבי אלעזר אבי כמה יפה דברך לולא מצאתי סתירה על זה, אמר ליה בני אמור, אמר ליה והלא כתוב ויצמד ישראל לבעל פעור, ולמדנו שנתחברו ישראל עמו כצמיד זה שנתחבר עם האיש בתכשיטיו, כך נתחברו ישראל בבעל פעור, אמר ליה רבי שמעון אלעזר כך הוא כמו שנאמר ויצמד ישראל לבעל פעור, אבל אני לא אמרתי שנטהרו ישראל מחטא הזה, אלא שנטהרו מן המיתה שלא חלה עליהם המיתה, אמר ליה הרי כתיב קח את כל ראשי העם והוקע אותם, אמר ליה ראשי העם ודאי ואל ראשי בני ישראל, ומן הע"ם יש לנו ללמד, נאמר כאן העם ונאמר שם (שמות ל"ב) וירא העם, ויקהל העם, ויפול מן העם, אבל בוא וראה ויצמד ישראל לבעל פעור, ולא עבדו לו, וכך מוכיח סוף הכתוב שנאמר ויאכל העם וישתחוו, ולא כתוב ויאכלו וישתחוו ישראל, אלא העם, כיון שנאמר ויצמד ישראל מהו ויאכל העם, אלא אלה זרע הרע היו, (דף רלח). וחטא של ישראל היה במה שכתוב ויצמד ישראל לבעל פעור, בוא וראה ויצמד ישראל בבעל פעור לא כתוב, אלא לבעל פעור, פאר ותוקף נתנו לבעל פעור בלי דעת, לפי שעבודת פעור היא לפרוע עצמו ולהוציא לפניו צואה רותחת, ומעשה

זיו הזוהר

בתוך אות מ' בלבד. י. מתמה ומקשה למה נאמר המתים, שהיה לו לומר וימיתו במגפה, ומתרץ שודאי נחשבו כמתים עוד קודם, כאמרם ז"ל רשעים בחייהם קרוים מתים.

וברשות אחר היינו בת אל נכר. ח. בין סמ' וליילי"ת מתפרשים ד' רוחות קליפות הראשונות שנקראים עון משחית אף חימה. ט. פירוש שלקח אות ד' והפרידה מן אות מ' שהיתה מלאה דם, ועמד

זה תועיל לו ונתגבר מזה, וישראל כיון שראו כך חשבו שזה זלזול שלו הוא ובזיון שלו, שהרי בעבודה זרה כתוב (ישעי' ל) צא תאמר לו, וישראל לבעבור זלזול של עבודה זרה פרעו עצמם בלי דעת, ועל אלה היה מכפר פינחס ובטל המיתה, שנאמר ויכפר על בני ישראל.

זוהר פרשת אחרי (נז).

נדב ואביהו מיתת גופותם מתו מיתת נפשותיהם לא מתו

לכן אמר הנני נותן לו את בריתי שלום. אמר רבי אבא כתוב (שמות ו) ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פנחס אלה ראשי אבות הלויים למשפחותם, אלה, הרי פנחס בלבדו היה, וכתוב ראשי אבות הלויים, אלא לפי שנדב ואביהו מיתת גופותם מתו, מיתת נפשותיהם לא מתו, אמר רבי אלעזר ודאי כך משמע אלה וכך משמע ראשי^[יא] ולפיכך כתוב **פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן**, וכתוב (שופטים כ) ופינחס בן אלעזר בן אהרן עומד לפניו בימים ההם, פינחס בן אלעזר הכהן היה צריך לומר, אלא בהרבה מקומות שנזכר פינחס, בן אהרן הכהן כתוב, ובאלעזר לא כתוב אלא אלעזר הכהן, שנאמר (במדבר כ"ז) ולפני אלעזר הכהן יעמד, (שם ל"א) ויאמר אלעזר הכהן וגו', וכל זה מפני שנדב ואביהו **מיתת גופותם מתו**, מיתת נפשותיהם לא מתו, ולמדנו בסוד המשנה, תרי זוגות, פ"נ ח"ס^[יב] וזה נתבאר, יו"ד הקטנה בין האותיות של פינחס כי יו"ד הזו מחברת שניהם יחד, זה הוא סוד הענין והוא נתבאר, ר' אלעזר שאל לאביו ואמר לו הרי שנים הם ושנים היו, ומפני מה לא נמצאו שנים^[יג] אמר ליה שני חצאי גופות היו שהרי לא נשאו נשים, ולפיכך נכללו באחד, שנאמר ותלד לו את פנחס אלה ראשי וגו', והיו"ד שבפינחס לא נתנה בו לחבר האותיות אלא בשעה שקנא להקב"ה ובא ליישר הנעקם, שראה שזה אות ברית הקדוש הכניס זמרי ברשות אחר, ובמה שנתעקם בתחלה נתתקן כאן, בזרות נתעקם בתחלה שנאמר בהקריבם אש זרה, וכאן [בקנאה שבשביל] זרות נתתקן, כמו שכתוב (מלאכי ב') ובעל בת אל נכר, ומה להלן אש זרה אף כאן אש זרה, ומה ענין אש זרה כאן, אלא כמו שם היו מקרבים את המרוחק, שנאמר בהקריבם אש זרה, אף כאן היה זמרי מקרב את המרוחק, את שם המלך היה מקרב אל המרוחק, מיד **וירא פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה**, כאן

זיו הזוהר

אמתא, וכעין זה הפגם דזמרי כידוע, ופנחס בקנאתו תיקן פגם דזמרי וזכה שיתעברו בו נשמות נדב ואביהו להתתקן בו, וב' זוגי אותיות פ"ג ח"ס מרמזים על ב' הנשמות של נדב ואביהו ששורשם בספירות חכמה ובינה, כי פ"ג בגימטריא ק"ל, רמז על ספירת חכמה כידוע שמוצאה היא מן ה' היות של ה' חסדים שבג' ק"ל, כנרמז בהפסוק הנה ה' רוכב על ע"ב ק"ל, ושמן נשתלשלה נשמת נדב, וח"ס רמז על בינה כי בינה עם הכולל בגי' ס"ח, ושמן נשתלשלה נשמת אביהו, והיו"ד שנתוספה באותיות פנחס להכליל בו ב' הנשמות ביחד להתתקן. **יג**, פירוש מפני מה לא נתעברו גם לאחר מותם בשני צדיקים.

יא, פירוש שב' הנשמות של נדב ואביהו נתעברו בפינחס, לפיכך כתוב בו לשון רבים, אלה ראשי, ולפיכך נאמר בפינחס שהוא עצמו בן אהרן מצד הנשמות. **יב**, הרבה עמלו כאן מפורשי זוהר לפרש כונתו, אבל כלם בדוחק, לכן גם אני אדחק עצמי ביניהם, והנלפע"ד הוא שר"ל שהשם פנחס יש לחלקו על ב' זוגי אותיות פ"ג לבד וח"ס לבד, ואלה ב' זוגות אותיות מרמזים על ב' הנשמות של נדב ואביהו, עפ"י המובא במקדש מלך שעל דף (נו:): וז"ל: נדב שורשו מן יו"ד דהוי"ה, ואביהו מן ה"ר דהוי"ה, ע"כ, וידוע ש"ה דהויה היינו ספירות חכמה ובינה, ובהקריבם אש זרה פגמו בשורש נשמותיהם לקרב לאבא ואמא לא ברתא אלא

היה מתקן מה שנעקם קודם, אז ניתנה אות יו"ד בשמו לחבר ב' זוגי האותיות יחד ונתבשר בשלום, שכתוב לכן אמרו הנני נותן לו את בריתי שלום, מה השייכות של שלום כאן, אלא לפי שבאותו הכתר חטאו מקודם, באותו הכתר עוררו קטטה מקודם^[י] ועכשו שנתתקן כתוב הנני נותן לו את בריתי שלום, בריתי ממש תהיה עמו בשלום, ובשביל זה ניתנה יו"ד קטנה בשמו, שהרי מאותיות הקטנות היא^[ט] להראות שעתה נתתקן מה שנעקם דום, והרי השלימה עמו, בא רבי אלעזר נשק ידיו ואמר ברוך השם ששאלתי דבר זה ולא נאבד ממני.

(זוהר פרשת (רכ).

יש שתי אלפי"ן ביתי"ן נרשמות אל"ף בי"ת של אותיות גדולות ואל"ף בי"ת של אותיות קטנות אותיות גדולות הן בעולם הבא - ואותיות הקטנות - הן בעולם התחתון

אמר רבי יוסי נזכרתי מה שאמר רב פנחס בן יאיר בפסוק הזה, והיה אומר כן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן באות יו"ד קטנה, לפי שיש שתי אלפי"ן ביתי"ן נרשמות, אל"ף בי"ת של אותיות גדולות ואל"ף בי"ת של אותיות קטנות, אותיות גדולות הן בעולם הבא, ואותיות הקטנות הן בעולם התחתון, יו"ד קטנה היא סוד הברית יסוד הקדוש, וכיון שקנא פנחס עבור ברית הזה נתוספה בו יו"ד קטנה סוד הברית הזה, בשעה ההיא אמר הקב"ה מה אעשה עם משה, ברית הזה של משה היה והכל שלו היה^[ט], גנאי הוא ליתן אותו לאחר בלי דעתו ורצונו של משה, לא נכון כן, התחיל הקב"ה ואמר למשה, משה, פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, אמר ליה משה, רבונו של עולם ומה הדבר, אמר ליה אתה הוא שמסרת נפשך על ישראל כמה פעמים שלא יכלו מן העולם, והוא השיב את חמתי מעל בני ישראל וגוי, אמר משה ומה אתה מבקש ממני הרי הכל שלך, אמר ליה הרי הכל שלך הוא, אמור לו שתשרה בתוכו^[י] אמר משה הרי בלב שלם אני מרוצה שתהיה אצלו, אמר ליה אמור אתה בפיד והרים קולך שאתה מוסר לו ברצון בלב שלם, זה שאמר הכתוב לכן אמור, אתה אמור ברצון הנני נותן לו את בריתי שלום, משה היה אומר הנני נותן לו וגוי, שאילו הקב"ה הנותן, היה לו לומר, לכן אמור לו כי הנני נותן לו את בריתי שלום, אבל לא כתוב אלא לכן אמור, ואפשר תאמר שנסתלקה מן משה, לא, אלא כמנורה זו שמדליקים ממנה, היא נותנת והאור לא נגרע ממנה.

זוהר פרשת נח (יט).

אמר רבי יהודה בוא וראה פנחס בשעה שקנא על מעשה זמרי התקין לברית הזה במקומו, ובשביל זה כתוב הנני נותן לו את בריתי שלום, וכי תעלה על דעתך שזה מוסב על פנחס, איזה מריבה היתה לפנחס עם זה הברית, אלא שכאן נתקשר כל דבר במקומו, הנני נותן לו את בריתי, ולמי אתן, לשלום, שיתחבר שלום בברית שהיא מקומו, ולכך הנני נותן

זיו הזוהר

ומלכות. **טו.** יו"ד קטנה רמז על מדת היסוד.
טז. פירוש שהמדרגה של קדושת היסוד ניתנה למשה. **יז.** פירוש שהמדרגה של קדושת היסוד תשרה בתוכו.

יד. פירוש שגם נדב ואביהו פגמו במדת היסוד שנקרא ברית שלום, ואתיא הא כמאן דאמר שחטאם היה שלא נשאו נשים, ואף אליבא שאר הדיעות היה הפגם שלהם שגרמו פירוד בזיוג יסוד

לו את בריתי, שלום^[יח] שהיא מקומו להתחבר עמה מה שנפרד ממנו בעבור חטאם, ובעבור פינחס יתחבר בה, ולכן הואיל שהוא התקין הדבר במקומו, מכאן ולהלאה והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם תחת אשר קנא לאלהיו וגו'.

(זוהר פרשת פנחס (ריז).

כתוב בו בפניחס בן בן שני פעמים פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן

רבי שמעון היה יושב ועוסק בפרשה זו, בא לפניו ר' אלעזר בנו, אמר ליה מה טובם של נדב ואביהו בפנחס, אם לא היה פנחס בעולם כאשר מתו ואח"כ היה בא לעולם והיה מתקן מקומותם הרי נכון, אבל פנחס הלא כבר היה בעולם ונשמתו עמדה בו בקיום, אמר ליה בני סוד עליון כאן וכך הוא, שבשעה שנסתלקו מן העולם לא היו נסתרים בסתר כנפי השכינה הקדושה, מה הטעם, לפי שנאמר (במדבר ג') ובנים לא היו להם, שגרעו צלמו של המלך, שהרי הם לא היו ראויים לשמש בכהונה גדולה^[יט] ובשעה שקנא פנחס עבור הברית הקדוש ונכנס בתוך המון גדול, והגביה את הנואפים על הרומח לעיני כל ישראל, כאשר ראה לשבט שמעון שבאו לנגדו בהמון גדול פרחו נשמתו ממנו, ואותן שתי הנשמות שהיו ערומות בלי מנוח התקרבו אליה ונתכללו כאחת, וחזרה אליו נשמתו כלולה, רוח כלול עם שני רוחות שהתגברו בו, אז הרויח מקום מדרגתם להיות כהן גדול, מה שלא היה ראוי לזה בתחלה, וע"כ כתוב (איוב ד') זכור נא מי הוא נקי אבד, שלא נאבד בשעה ההיא, ואל אבד את רוחו כאשר פרח ממנו, ואיפה ישרים נכחדו, אלו בני אהרן שחזרו לעולם לזכות מה שאבדו בחייהם, ולכך כתוב בו בפניחס בן בן שני פעמים, פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן.

זיו הזוהר

יח. פירוש שלכך נכתב טעם מספיק בתיבת בריתי, נמצא שמשמעות הכתוב היא כאלו נכתב הנני נותן לו שלום את בריתי, ושלום נקרא מדת היסוד שיתכן לו ובריתי נקראת כאן מדת המלכות שיתכן לה לשון נקבה, ובזוהר יש כאן חילופי גרסאות משובשות והמבין יבין. **יט.** לפי שלא נשאו נשים.

